

Response to the 21 State Of The Union
Mike „Enoch“ Peinovich, předseda National Justice Party, a hlavní postava podcastu The Daily Shoah

Mike „Enoch“ Peinovich

Podle nedávno uveřejněných výsledků sčítání lidu z roku 2020 se za druhé desetiletí tohoto století snížil nejen procentní podíl bělochů v USA, ale také jejich absolutní počet. Náš podíl na americkém obyvatelstvu klesá už od 60. let minulého století, ale uplynulá dekáda byla v dějinách vůbec poprvé, kdy došlo i k poklesu absolutního počtu bělochů ve Spojených státech.

Židé v politice a médiích se ani příliš nepokoušejí skrývat svou škodolibou radost nad těmito zprávami.

S asi nejmorbidnější reakcí mezi komentátory přišla sloupkařka *Washington Post* Jennifer Rubinová, která se na Twitteru rozplývala nad „úžasnými zprávami“, ale nezapomněla varovat, že bělochům je třeba znemožnit nabýt do budoucna jakoukoliv politickou moc.

Ve svém **blogu** si dále vychutnávala zhoršující se životní situaci bělochů žijících mimo velkoměsta a zopakovala známou židovskou mantru, že Amerika je „idea“, která není nijak definována svým obyvatelstvem.

Tato skutečnost samozřejmě vyděsila nemalou část bílých křesťanů, kteří nevidí „svou Ameriku“ jako vládnoucí. Nikdy ovšem „jejich“ nebyla a víra, že pokud nestojí bílí křesťané v jejím čele, není s Amerikou cosi v pořádku, tvoří jádro víry v bílou nadřazenost a křesťanského nacionalismu. Jde ovšem o cosi hluboce neamerického – naši zemi definuje, jak prezident Biden správně říká, „idea“.

Snadno pak pochopíme, jak politická strana, která se stále víc opírá o bílé křesťany, přijala tolik protiamerických rysů. Posvátnost voleb ustoupila přesvědčení, že násilí je někdy nezbytné (aby si běloši udrželi moc). Úpadek jejich čísel je podnítil k uctívání gangsterismu po celém světě a opovrhování svobodnou společností. Marné vzývání fiktivní minulosti navedlo desítky milionů do zrádného víru pravicové propagandy v médiích, která přizívuje jejich nejhorší obavy a nejtemnější impulzy.

Přestože se o tom méně mluví, stejně důležitý je také růst velkoměstských oblastí (které jsou obecně produktivnější, tolerantnější a rozmanitější), následkem čehož venkovští běloši stále více zaostávají za celonárodním étosem. Jsou také chudší,

nemocnější, méně vzdělaní a umírají dříve než jejich velkoměstští krajané.

Rubinová, která s takovou chutí poučuje bílé Američany o jejich zaostalosti, nevědomosti a rasismu, jen proto, že nechtějí dopustit úplný zánik své rasy a kultury a kritizuje je za podporu politiků typu Donalda Trumpa, sama je fanatická sionistka a příznivkyně strany Likud, jejímiž nejvýraznějšími postavami v novější minulosti byli premiéři Ariel Šaron a Benjamin Netanjahu, kteří inklinovali ke gangsterismu nesrovnatelně otevřeněji než prodejný, bezmocný šejdíř Donald Trump.

Rubinová hlasitě podpořila všechny židovské neokonzervativní války, do kterých se Spojené státy v uplynulých dvou desetiletích pustily, když ze své pozice ve *Washington Post* napadala protiválečné hlasy na levici i pravici a všechny vojenské neúspěchy přisuzovala taktickým chybám nebo nedostatečnému odhodlání amerického obyvatelstva – které se ovšem o tyto židovské války nijak neprosilo.

Rubinová ale není jen fanaticky oddaná víře v nadřazenost své rasy, nadšená je též z toho, že bílí Američané, kteří tvoří až 85 % obětí na bojištích Iráku a Afghánistánu, umírají za zájmy židovského státu – jen v Americe nesmějí mít žádnou politickou moc.

Rubinová názorně ukazuje všechny typické vlastnosti pravicových Židů z amerických médií: agresivitu, aroganci, *chucpe*, krvežíznivost a nekonečné pohrdání skutečnými přáními amerického lidu, to vše zabalené do pokryteckých a nechutných projevů až falešně nábožné úcty k „posvátnosti“ americké „demokracie“ a institucí.

Její americká „idea“ ve skutečnosti znamená židovskou nadvládu, oděnou do hávu multikulturní demokracie. Obává se bělošské politické moci, jelikož právě tuto sílu Židé vnímají jako jediné skutečné ohrožení jejich kontroly nad americkými institucemi. Proto s takovou hysterií ve svých médiích tak ostře odsuzují všechny snahy bělochů o politickou organizaci jako „nedemokratické“ a nyní dokonce „teroristické“.

S naoko méně nenávistnou, ale dost možná zlověstnější analýzou přispěchal liberální židovský novinář Jordan Weismann pro portál *Slate*. Soumrak bílé Ameriky prezentuje jako *fait accompli*, za který si ale mohou běloši sami, kvůli svému flirtu s reakčním populismem.

Komentátoři věnovali spoustu let a nespočet pixelů dohadům nad tím, zda četné Trumpovy voliče skutečně poháněla „ekonomická úzkost“. Tato myšlenka postupem času ztrácí na své přesvědčivosti s tím, jak konzervatismus stále více zabředá do politického odporu k vakcínám nebo CRT (*kritické rasové teorii*). Očividnější je však skutečnost, že nemalá část současných republikánů žije v částech naší země, včetně kdysi silně průmyslových oblastí, které jsou jednoduše příliš vzdálené od těch institucí – vláda, vysoké školy nebo velké korporace – které generují bohatství a růst. Politická tragédie zmenšujících se amerických společenství spočívá v tom, jak odcizení otevírá cestu reakčnímu

populismu. Ten prostřednictvím kulturních válek a umným využíváním našich zastaralých volebních struktur sice umožňuje menšině obyvatelstva udržet si své politické postavení, ovšem jaksi na úkor opatření, která by život maloměstům a zemědělským společenstvím skutečně vdechla nový. Zatímco masivní imigrace a veřejné investice podporované progresivci by takováto místa oživit mohla, možnost „natírat“ to příštích deset let liberálům sotva. Trumpovi voliči bohužel jasně ukázali, čemu dávají přednost.

Tohle svalování viny na oběť je jednou z osvědčených taktik židovských médií, která jde ruku v ruce s definicí Ameriky coby „ideje“. Převrací příčinu a důsledek, když tvrdí, že běloši jsou v krizi, neboť se kloní k postojům v rozporu s rasovou a kulturní politikou elit. Ve skutečnosti je to ale přesně naopak. Běloši pozorují svou postupující uzurpaci, reagují s odporem – a za tuto „smělost“ vzdorovat se jim od elit dostává dalšího potrestání a negativní pozornosti.

Prvotní lži o rasové proměně Ameriky, kterou opakují všechna média bez ohledu na svou politickou orientaci, však je vydávat ji za něco na způsob přírodní síly, co se děje přirozeně a samo od sebe. Účelem této lži je zbavit protibělošské politiky i ty stojící za nimi – kteří učinili vědomé rozhodnutí změnit rasovou podobu země – viny a současně demoralizovat ty bělochy, kteří by se snad americký rasový program pokusili zastavit a zvrátit, podsouváním víry, že soumrak bělochů je něco nevyhnutelného a nejde nijak změnit.

Nenechme se mýlit, rasová a demografická proměna Ameriky – tedy úpadek bělochů a uvrhnutí neelitních, venkovských bělochů do chudoby a bídneho zdraví – jsou výsledkem politiky. Svět nefunguje podle nějakého neodmyslitelného principu, který by si diktoval dovoz milionů barevných imigrantů do USA nebo okázalý nezájem velkého byznysu i vlády o části země mimo městské metropole. Všechny tyto volby někdo učinil – elity ve vládě, podnikání nebo nevládních organizacích – a to v přímém rozporu s vůlí většiny obyvatelstva.

Stejně jako jiná politická rozhodnutí a taktiky lze i bělošský úpadek zvrátit. Imigraci je možné zastavit, hranice ohlídat, nevítané imigranty vrátit domů a „střední“ venkovskou Ameriku oživit kombinací veřejných i soukromých investic. Neděje se tak, jelikož političtí předáci obou politických stran, pevně v područí bohatých židovských mecenášů a sionistických nátlakových skupin, o nic takového nestojí.

Toto je smysl existence National Justice Party: bojovat za práva bělochů nabýt znovu vlády nad osudem své rasy a rozšířit mezi Američany povědomí, že na bělošském uvádání není nic přirozeného. Odpověď musí bělošská politická organizace na ochranu našich zájmů a politická vůle postavit se elitám ve Washingtonu, které nás dnes už vlastně doslova zabíjejí – a smějí se u toho.

Komentář Mikea Peinovice vyšel na stránkách National Justice Party 26. srpna 2021.